

ANTONÍN SOVA

*1864 - † 1928

Český básník a prozaik, přední představitel generace 90. let, představitel básnického impresionismu. Narodil se v Pacově, jeho otec byl venkovským učitelem a regenschorim. Roku 1866 se Sovova rodina přestěhovala do blízkého Lukavce. Otec byl prvním básníkovým učitelem i v oblasti umění, zejména hudby. Citově však byl Sova vázán více k matce. Její smrt roku 1879 a otcův nový sňatek patřily k intenzivním zážitkům, jež se později objevily v několika spisovatelových dílech.

Inspirace pro Vás:

SOVA, Antonín a BRABEC, J. **Z mého kraje. Soucit a vzdor.** 1. společné vyd. v Čs. spis. Praha: Československý spisovatel, 1962. 257 s. Vybrané spisy A. Sovy.

SOVA, Antonín a VANĚK, Václav. **Básně.** V České knižnici vyd. 1.

Brno: Host, 2014. 609 s.; Česká knižnice. ISBN 978-80-7491-157-6.

SOVA, Antonín a STICH, Alexandr a PREISLER, J. 440. **Když ona přišla na můj sad:**

Výbor z lyriky. 1. vyd. souboru. Praha: Československý spisovatel, 1987. 320 s.

Klub přátel poezie.

SOVA, Antonín a SOVA, Antonín. **Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy?**

Prague: Radioservis, a. s, p2008. 1 zvuková deska (54:57) : 1 brožura.

Květen

Zem v bílém krajkoví vonících květů celá
do ticha hýčká se. Je polední čas líný.
Je plna zlatých skvrn silnice osamělá,
v ní slunce slévá se na žlutých pruzích hlíny.

Od lesa ku vsi zřím. Ráz kovadliny ztichnul
ve chvíli polední z kovárny před vesnicí,
vůz žádný nehrčel a vítr nezavzdychnul,
a zem je do dálky bez hlasu, nemá, spící.

Skrz větve chalup kouř se těžce plouží strání
v měnivých figurách na nebi prosivěném,
tak hlubší obzor je – (po člověku ni zdání),
že ve vln odrazu v rybníku dřímá stmělém.

A zeleň do dálky, jež z vlhké kory země
neznámou saje krev do živých pórů vlahou,
měkkými barvami prvního jara jemně
obrovské Myšlenky přikrývá kostru nahou.

